

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/144/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612208801
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2612208801.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zast.: JUDr. Helena Strachotová, usadený euroadvokát, so sídlom Hviezdoslavova č. 7, Martin proti žalovanému: S. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., A. č. XXX/X, št. občan SR, právne zast.: Advokátska kancelária Kurucová, s.r.o., Jana Kurucová, advokátka, Hurbanova č. 486/2, Senica, o zaplatenie 1.222,78 EUR s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 16. decembra 2015, č.k. 11C/276/2012-212, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd pokračuje v konaní s právnym nástupcom spoločnosti CETELEM Slovensko, a.s., Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 35 787 783, a to spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa uplatnených úrokov z úveru, v časti uplatnenej pokuty za správu úveru a v časti trov konania **r u š í a v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.
- III. Vo zvyšnej napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa veci samej rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 64,53 EUR, riadny úrok z úveru vo výške 23,40 % ročne od 1.5.2011 do 19.7.2011 zo sumy 514,53 EUR, od 20.7.2011 do 14.8.2011 zo sumy 464,53 EUR, od 15.8.2011 do 22.9.2011 zo sumy 414,53 EUR, od 23.9.2011 do 25.10.2011 zo sumy 364,53 EUR, od 26.10.2011 do 27.11.2011 zo sumy 314,53 EUR, od 28.11.2011 do 21.12.2011 zo sumy 264,53 EUR, od 22.12.2011 do 30.1.2012 zo sumy 214,53 EUR, od 31.1.2012 do 20.3.2012 zo sumy 164,53 EUR, od 21.3.2012 do 19.4.2012 zo sumy 114,53 EUR, od 20.4.2012 do zaplatenia zo sumy 64,53 EUR, úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 1.5.2011 do 19.7.2011 zo sumy 514,53 EUR, od 20.7.2011 do 14.8.2011 zo sumy 464,53 EUR, od 15.8.2011 do 22.9.2011 zo sumy 414,53 EUR, od 23.9.2011 do 25.10.2011 zo sumy 364,53 EUR, od 26.10.2011 do 27.11.2011 zo sumy 314,53 EUR, od 28.11.2011 do 21.12.2011 zo sumy 264,53 EUR, od 22.12.2011 do 30.1.2012 zo sumy 214,53 EUR, od 31.1.2012 do 20.3.2012 zo sumy 164,53 EUR, od 21.3.2012 do 19.4.2012 zo sumy 114,53 EUR, od 20.4.2012 do zaplatenia, zo sumy 64,53 EUR a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok prvý), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok druhý) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia v sume 299,62 EUR a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku právnej zástupkyňi žalovaného (výrok tretí).
2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 1 ods. 1,2,3, § 2, § 3, § 4 ods. 1 až 8 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZSU), § 5b zák. č. 250/2007

Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 39, § 100 ods. 1, § 101, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vecne potom dôvodil, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.222,78 € spolu so zmluvným úrokom vo výške 23,4 % a s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne (bližšie špecifikovaným v žalobe) a to titulom neuhradených záväzkov žalovaného zo zmluvy o revolvingovom úvere. Súd prvej inštancie mal preukázané, že dňa 1.8.2007 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru a na základe časti C) predmetnej úverovej zmluvy poskytol žalobca žalovanému revolvingový úver formou úverového rámca, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 5 % z tohto rámca, teda vo výške 42 € mesačne, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca, počnajúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané, pri dojednanej úrovej sadzbe 23,4 % ročne. Na základe úverovej karty vyčerpal žalovaný formou poskytnutia úverového rámca ku dňu 2.10.2009 sumu 1.719,01 € (pozostávajúcu zo sumy 1598,95 €, ako vyčerpaná hotovosť výbermi z úverového účtu, zo sumy 66,41 € ako poplatky za výber v hotovosti, zo sumy 19,92 € ako ročné poplatky za vedenie správu revolvingového účtu, zo sumy 29,70 € ako ročné poplatky za správu revolvingového úveru a zo sumy 4 € ako poplatky za spracovanie úhrady), a keďže prestal úver splácať, odstúpil žalobca dňa 23.3.2011 od zmluvy, úver sa tak stal splatným v celom rozsahu ku dňu 30.4.2011. Z celkovej dlžnej sumy 1.672,78 € žalovaný po odstúpení od zmluvy uhradil ešte 450 € a poisťovňa z dôvodu práceneschopnosti žalovaného vyplatila poistné plnenie vo výške 168 €.

3. Predmetom žaloby je nárok žalobcu podľa časti C/ úverovej zmluvy, ktorú súd posúdil podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a súčasne podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný z vyčerpaných prostriedkov splatil 1.366,42 € a titulom poistného plnenia 168 €, celkom teda 1.534,42 € a rozdiel medzi zaplateným a čerpaným predstavuje sumu 64,53 € (1.598,95- 1.534,42), v ktorej časti istiny súd posúdil žalobu ako dôvodnú a preto jej vyhovel, keď posudzujúc nárok žalobcu v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, vyhodnotil nárok ako nepremičaný, keďže splatnosť dlžných súm nastala dňom 30.4.2011 a žaloba bola na súd podaná dňa 3.9.2012, teda pred uplynutím všeobecnej trojročnej lehoty.

4. Súd dospel k záveru, že žalobca má nárok aj na zaplatenie úrokov z úveru vo výške 23,40 % ročne, riadne dohodnutých v úverovej zmluve, ako i na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania a keďže splatnosť dlhu nastala dňom 30.4.2011, preto má žalobca nárok na zaplatenie riadnych úrokov aj úrokov z omeškania od 1.5.2011 t.j. nasledujúci deň od splatnosti celého dlhu až do zaplatenia. Nakoľko až po splatnosti zaplatil žalovaný postupne ešte sumu 450 €, riadny úrok a úrok z omeškania mu súd priznal v závislosti od splatenia jednotlivých čiastok tak, ako je špecifikované vo výroku jeho rozsudku.

5. Žalobca si v konaní tiež uplatnil viaceré poplatky (za čerpanie úveru, poplatky za vedenie revolvingového účtu, poplatky za správu revolvingového úveru, poplatky za spracovanie úhrady poštovou poukážkou, ako i iné poplatky), ktorých úhradu si sám vykonal z prijatých platieb od žalovaného do 30.4.2011, ale súd žalobcovi poplatky nepriznal z dôvodu, že neboli výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, (§ 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z.).

6. Žalobca si uplatnil aj zmluvnú pokutu v zmysle čl. V. - 3. Všeobecných podmienok Cetelem Slovensko a.s. (ďalej len VP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, podľa ktorého je žalobca oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej čiastky, so splnením ktorej sa žalovaný dostal do omeškania viac ako 30 dní a bol žalobcom na zaplatenie vyzvaný. Neuhradené zmluvné pokuty za obdobie od 11/2010 - 02/2011, ktoré podľa tvrdenia žalobcu predstavujú sumu 13,44 € a sumu 36,96 € však súd žalobcovi nepriznal, pretože žalobca nepreukázal súdu, že by vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných čiastok z ktorých si zmluvnú pokutu uplatňuje.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, priznal náhradu trov konania zodpovedajúci u pomeru jeho úspechu vo veci.

8. Proti rozsudku v jeho zamietajúcej časti podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol odvolaciu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie. Vytýkal rozsudku nepreskúmateľnosť a celkovú nepresvedčivosť v jeho zamietajúcej časti, keď napriek záveru súdu o tom, že zmluva je platná a obsahujúca podstatné náležitosti, z odôvodnenia nevyplýva, z akého dôvodu potom súd priznal iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a tiež prečo súd nepriznal nárok na úrok z úveru do zosplatenia úveru.

9. K odvolaniu zaujal písomné stanovisko žalovaný, ktorý žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať mu trovy odvolacieho konania. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie náležite

zistil skutkový stav a vec správne rozhodol, považujúc jeho odôvodnenie rozsudku za dostatočné a presvedčivé.

10. Po začatí odvolacieho konania žalobca oznámil súdu, že s účinnosťou od 01.07.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM Slovensko, a.s., so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom 1 Boulevard Hausmann 75009 Paríž, Francúzsko, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, oddiel PO, vložka č. 2990B, ktorá sa stala jej právnym nástupcom.

11. S účinnosťou od 01.07.2016 vstúpil do platnosti zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), pričom podľa jeho § 470 ods. 1, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

12. Podľa § 64 CSP, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví. Podľa § 65 ods. 1 CSP, právny nástupca podľa § 63 a 64 prijíma stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu.

13. Nakoľko odvolací súd zistil, že počas konania došlo k zmene právneho subjektu na strane žalobcu k 01.07.2016 a jeho právnym nástupcom sa stala podľa aktuálneho výpisu z Obchodného registra SR spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, rozhodol preto o pokračovaní v konaní s týmto jeho právnym nástupcom.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), to znamená vo veci samej v časti týkajúcej sa zamietnutia žaloby a tiež vo výroku o trovách konania závislom na rozhodnutí vo veci samej a to bez pojednávania, keďže toto nebolo potrebné (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je treba považovať čiastočne za dôvodné.

15. Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť so záverom súdu prvej inštancie o posúdení predmetného záväzkového vzťahu medzi účastníkmi vzhľadom na jeho povahu ako spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a rovnako správny bol aj postup, ktorým súd postupom ex offo rešpektujúc princíp ochrany spotrebiteľa skúmal uplatnenú pohľadávku žalobcu z hľadiska prípadného premlčania v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., so záverom, že nejde o pohľadávku premlčanú. Odvolací súd dal tiež za pravdu okresnému súdu, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu platnej zmluvy o revolvingovom úvere. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 08.01.2007 podpísali strany sporu formulárové tlačivo označené ako Žiadosť/ Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorého žalobca mal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver v sume 8.000,- Sk, ktorý mal byť splácaný za tam dohodnutých podmienok. V časti „C“ tejto zmluvy je potom obsiahnutá žiadosť žalovaného o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca 20.000,- Sk a záväzok žalovaného splácať ho v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5% z poskytnutého úverového rámca splatných 10. deň v mesiaci. Žalovaný vyhlásil, že súhlasí s platbami uvedenými v časti „C1“ (ktorá časť uvádza dohodnutú mesačnú úrokovú sadzbu 1,95%, príkladmo uvádza RPMN pri výške prvého čerpania 20.000,- Sk bez poistenia 31,76%, ďalej ročnú úrokovú sadzbu 23,4% a výšku poistného 2,99%).

16. Predmetom konania sú práve nároky žalobcu vyplývajúce zo zmluvy o revolvingovom úvere. Keďže žiadosť o revolvingový úver bola naformulovaná v rámci inej zmluvy (o poskytnutí spotrebiteľského úveru na kúpu veci zo dňa 01.08.2007), odvolací súd sa preto zaoberal legitímnosťou takéhoto dojednaní o vydanie úverovej karty, teda či takýto úkon mohol spôsobiť vznik právneho úkonu, ktorým mala byť zmluva o revolvingovom úvere. Pokiaľ totiž podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľ súčasne bez toho, aby mal v tom čase o to záujem, podpísal aj tú časť naformulovaného textu, týkajúcu sa iného právneho vzťahu - zmluvy o poskytnutí úverového rámca, t.j. revolvingového úveru, je treba považovať takýto právny úkon za absolútne neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keď takýto

úkon v rozhodovacej praxi je kvalifikovaný ako nekalá obchodná praktika a vtedy by žalobcovi patrili iba nároky titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci však žalovaný podľa jeho vyjadrenia mal záujem iba o poskytnutie úverového rámca, ktorý mu aj žalobca poskytol v sume 20.000,- Sk a vydal mu úverovú kartu, na základe ktorej žalovaný aj finančné prostriedky čerpal. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalovaný vstupoval do právneho vzťahu - revolvingového úveru vedome, nejde teda o nanútený právny úkon, ktorý by v tom čase nebol vo sfére jeho záujmu, preto po nezistení absencie zákonom predpísaných formálno-obsahových náležitostí zmluvy aj odvolací súd v súlade s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že ide o právny úkon platný a žalobcovi z neho vznikol nárok na vrátenie čerpaných peňažných prostriedkov spolu s dohodnutým úrokom z úveru.

17. V návrhu bola žalobcom uplatnená celková suma 1.222,78 € s príslušenstvom, ktorá zohľadňovala tiež účtované poplatky a zmluvné pokuty. Podľa špecifikácie žalobcu žalovaný vyčerpal ku dňu 02.10.2009 sumu 1.719,01 €, pozostávajúcu zo sumy 1598,95 € (ako vyčerpanej hotovosti žalovaným výbermi z úverového účtu) a z rôznych druhov poplatkov celkovo v sume 120,03 € (66,41 + 19,92 + 29,70 + 4). Súd prvej inštancie priznal žalobcovi iba rozdiel medzi vyčerpanými peňažnými prostriedkami a celkovo splatenou sumou 1.534,42 € vrátane poistného plnenia, teda sumu 64,53 € spolu s dojednaným úrokom z úveru vo výške 23,40 % ročne od 01.5.2011 t.j. nasledujúci deň od splatnosti celého dlhu až do zaplatenia pri zohľadnení dátumov postupných neskorších úhrad zo strany žalovaného.

18. Žalobca v odvolaní dôvodil nepreskúmateľnosťou rozhodnutia súdu v jeho zamietajúcej časti. Vytykal súdu, že neodôvodnil, prečo mu priznal iba bezdôvodné obohatenie a nedáva ani odpoveď na otázku, z akého dôvodu súd žalobcovi nepriznal úroky z úveru do zosplatenia úveru.

19. Predovšetkým treba uviesť, že z rozsudku nemožno vyvodiť, že by súd bol priznal žalobcovi len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, takže tento odvolací argument žalobcu nemožno akceptovať. Pokiaľ ide o časť napadnutého rozsudku, v ktorej súd nepriznal žalobcovi nároky zo zmluvných pokút, v tejto časti odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku konštatuje, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku dostatočne jasne, zrozumiteľne a presvedčivo uviedol dôvod, pre ktorý neuznal nárok žalobcu na zmluvné pokuty vo výške 8 % z každej čiastky, so splnením ktorej sa žalovaný dostal do omeškania viac ako 30. dní, uplatnené v zmysle čl. V. - 3. všeobecných podmienok, pretože žalobca neuniesol dôkazné bremeno v otázke splnenia podmienok na účtovanie takýchto pokút žalobcom v zmysle citovaného článku VP, s čím sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP na toto odôvodnenie v podrobnostiach odkazuje. To isté platí aj o nepriznaní uplatnených nárokov titulom poplatkov, ktoré neboli v zmluve výslovne dohodnuté s výnimkou mesačného poplatku za správu revolvingového úveru, platného ku dňu podpisu zmluvy vo výške 45,- Sk (1,49 €), ktorý jediný bol výslovne dojednaný v časti „C1“ zmluvy, čím sa však súd prvej inštancie nezaoberal a bude jeho úlohou preskúmať opätovne zmluvu a zistiť tiež, za aké obdobie si žalobca tento poplatok uplatňuje a za aké obdobie mu patrí, v ktorom smere bude potrebné doplniť dokazovanie. Ostatné poplatky boli stanovené v Sadzobníku poplatkov, ktorý však nebol súčasťou zmluvy a teda odvolací súd dal za pravdu súdu prvej inštancie, že takéto poplatky nemožno považovať za dohodnuté v zmluve a preto na ne nemá žalobca v zmysle § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. nárok. Z textu zmluvy vyplýva, že VP sú jej súčasťou (v zmluve žalovaný vyhlasuje, že sa oboznámil s VP a súhlasí s nimi bez výhrady, pričom tieto sú aj fyzicky súčasťou zmluvy, keďže sa nachádzajú na jej rube), čo však o Sadzobníku poplatkov povedať nemožno, preto na poplatky tam uvedené nemá žalobca nárok.

20. Pokiaľ potom ide o odvolanie týkajúce sa rozhodnutia v časti zamietnutých úrokov z úveru, odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že v tejto časti vydal súd nepreskúmateľné rozhodnutie, ktorého následkom je potreba jeho zrušenia a vrátenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

21. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný

obsah prednesov, stručne a výstižne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal aj ďalšie dôkazy a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Iba takéto rozhodnutie je preskúmateľné a účastníkom umožňuje poznať postup súdu. Požiadavky na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby účastník konania nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Súd musí pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí potom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho zábery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Súd pritom musia súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O. s. p., obdobne napr. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Za arbitrárny, resp. nedostatočne zdôvodnený treba považovať rozsudok súdu, ktorý svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 154/2005 z 28. februára 2006).

22. Ak z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, prečo súd nepriznal časť pohľadávky uplatnenej žalobou, je treba pokladať takéto rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Toto platí v otázke uplatnených úrokov z úveru ktoré súd priznal žalobcovi iba od zosplatnenia úveru bez uvedenia, akými úvahami sa pritom riadil, keď súd vôbec nevysvetlil, prečo úroky za skoršie obdobie nepriznal (rovnako ako nevysvetlil, prečo úroky za neskoršie obdobie priznal). Odvolanie žalobcu v tejto časti preto odvolací súd posúdil ako dôvodné, keďže uvedené nedostatky mali za následok, že napádané rozhodnutie v tejto časti nespĺňa požiadavky obsiahnuté v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p., na riadne odôvodnenie rozsudku. Jedná sa o závažné procesné pochybenie, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a zároveň k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

23. Z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie postráda argumentáciu rešpektujúcu preukázaný skutkový stav veci vo vzťahu k otázke uplatnených úrokov z úveru, chýbal argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať. Tento nedostatok nebolo možné napraviť pred odvolacím súdom, a preto odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok v napadnutej časti zamietnutých úrokov z úveru za obdobie do 30.04.2011 zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

24. V ďalšom konaní bude úlohou súdu opätovne sa zaoberať otázkou uplatnených úrokov z úveru, pričom sa bude treba vecne aj právne vysporiadať s návrhom na priznanie týchto úrokov z hľadiska časového obdobia, za ktorý žalobcovi prislúchajú. K tejto otázke potom odvolací súd poznamenáva, že ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, súd prvej inštancie mu vyhovel iba sčasti, priznajúc úrok od 01.05.2011 z neuhradenej istiny do zaplatenia a vo zvyšku návrh zamietol, majúc za to, že žalobca má nárok na zaplatenie riadnych úrokov ako i úrokov z omeškania až od 1.5.2011 t.j. nasledujúci deň od splatnosti celého dlhu. S týmto právnym názorom sa však odvolací súd nestotožňuje, pretože úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. V prípade predčasného zosplatnenia úveru, veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru a v tomto okamihu stráca nárok na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Zosplatnením teda vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav, s ktorým sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Súd prvej inštancie tak najprv musí zodpovedať otázku, za aké obdobie v uvedenom prípade žalobcovi prislúchali úroky z úveru a po

ujasnení si tejto otázky a doplnení dokazovania za účelom zistenia výšky uplatnených kapitalizovaných úrokov (a po objasnení, z ktorých súm boli úroky počítané), rozhodne o úrokoch z úveru v ich zamietnutej časti opätovne a to bez ohľadu na úroky z úveru už priznané od 01.05.2011, v ktorej časti sa rozsudok pre nepodanie odvolania stal právoplatným.

25. Súčasne odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti o zaplatenie poplatku za správu úveru podľa § 391 ods. 1 písm. c) CSP, v ktorej súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy. Z dôvodov uvádzaných už vyššie, kedy súd prvej inštancie posudzoval komplexne všetky poplatky ako neplatné, sa takéto rozhodnutie v otázke posúdenia platnosti úrokov za správu úveru javí ako predčasné a vychádzajúce z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil mu vec na ďalšie konanie, v ktorom bude povinnosťou súdu zaoberať sa posúdením listinných dôkazov obsiahnutých v spise, najmä zmluvy o úvere a ujasniť si v akej výške a za aké obdobie žalobca uplatnil v konaní poplatky za správu úveru tak, aby o jeho nároku mohlo byť rozhodnuté v súlade so skutkovými zisteniami vyplývajúcimi zo spisu.

26. V novom rozhodnutí rozhodne potom súd aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

27. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).